

Elhunyt Szócs Géza

2020/11/06

2020. november 5-én elhunyt Szócs Géza Kossuth- és József Attila-díjas költő, író, politikus, az Országos Könyvtári Kuratórium elnöke.

[1]

Szócs Géza Marosvásárhelyen született 1953-ban. A kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetemen szerzett diplomát magyar–oroszc szakon. 1977 és 1981 között az Igazság című napilap irodalmi munkatársa volt, közben Sütő András javaslatára egy évig Herder-ösztöndíjas Bécsben. Szerkesztette az *Ellenpontok* című szamizdat kiadványt, amiért többször letartóztatták. 1985–1986-ban a kolozsvári Irodalomtörténeti és Nyelvészeti Intézet kutatója volt, azt követően Genfben újságíró, majd 1989–1990-ben a Szabad Európa Rádió budapesti irodavezetője. 1989-től a *Magyar Napló* munkatársa lett. 1990-ben visszatelepült Kolozsvárra, ahol újságírói és szerkesztői munkája mellett politikai szerepet vállalt: 1990–1991-ben a Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ) főtitkára, majd alelnöke, 1990 és 1992 között szenátor volt. 1992-től betöltötte az Erdélyi Híradó Könyv- és Lapkiadó Kft. elnöki posztját, szerepet vállalt a *Magyar Szemle* szerkesztőbizottságában. 1994 és 1996 között az *Orient Express* felelős kiadója, 1996 és 1998 között a Polgári Együttműködés Egyesületének elnökségi tagja volt. 1996 és 2000 között a Duna Televíziót felügyelő Hungária Televízió Közalapítvány ellenőrző testületében, 2008-tól elnökségében működött. 2007-től az *Irodalmi Jelen* főmunkatársaként dolgozott. 2010-től 2012-ig a Nemzeti Erőforrás Minisztériumának kultúráért felelős államtitkári posztján szolgált. 2011-ben a Magyar PEN Club elnökévé választották. 2012-től a miniszterelnök kulturális főtanácsadója volt. 2013-ban az Országos Könyvtári Kuratórium tagja, 2014-ben elnöke lett.

Irodalmi munkásságáról versek, regények, színpadi művek, operalibrettók tanúskodnak, emellett tanulmányok, esszék szerzője volt. Szócs Géza azt tartotta, hogy „az emberi civilizáció alapja a könyv.” (*Ünnepi Könyvhét*, Miskolc, 2019) A nemzeti könyvtárról pedig így vallott: „Számomra a könyvek palackok, amelyekbe valaki, Grant kapitány módjára, valamilyen fontos üzenetet rejtett el. Mindig izgalmas felbontani egy ilyen palackot és megérteni a beléje rejtett üzenetet. A könyvtár pedig az ember által a világról összegyűjthető tudás legnagyobb léptékű lenyomata. Ezek magyarazzák vonzalmamat az Országos Széchényi Könyvtár iránt is, amelybe mindig is a kultikus helyek iránti áhítattal léptem be. A nagy magyar szellemi szentélyek egyike ez. Sorsa évtizedek óta foglalkoztat.” (*Heti Válasz*, 2016)

A munkásságát bemutató honlapon közzétett önvallomásban az alábbiakat írta: „Meghatározni nem fogom magam, de azok számára, akik foglalkoznak ilyesmivel, a következő támpontokkal szolgálok: Támogatom a magyart a magyartalannal szemben és az embert az embertelennel szemben, a bölcső pártján állok a koporsóéval szemben, a megszólaló harangok pártján az elnémult harangokéval szemben [...] hiszek minden magyar ember kultúrához való jogában, mint ahogy minden ember kultúrához való jogában is: de a mi felelősségünk, hogy a magyarokat sikeres kultúrnemzetté segítsük felnőni, egy azonosságával tisztában levő, azt vállaló, önmagával kibékült, erős és magabizó közösséggé [...] meggyőződésem, hogy a kultúra segíthet az elmúlt ezer év okozta külső és belső sebeket beforrasztani és csak az segíthet ezeket beforrasztani [...]”

[Szócs Géza honlapja](#) [2]

2011 novemberében készült vele az az interjú, amelynek rövid részletével búcsúzik tőle a nemzeti könyvtár (Az interjút Hanák Gábor készítette 2011. november 14-én):

Nyugodjék békében!
2020/11/06 - 09:51

Forrás webcím: <http://193.6.201.226/hirek/elhunyt-szocs-geza>

Hivatkozások:

[1] <http://193.6.201.226/sites/default/files/szocsgeza2.jpg>

[2] <http://szocsgeza.eu/hu/koszonto>

[3] <http://193.6.201.226/category/foszotar-es-pozicionalo/hirek>